

Demandar(ALDC, III, 457. *Demandar* la promesa)

Tot i que el mapa es basa en el sentit que el verb té dins el sintagma “*demanar* la promesa” (i per això tenim altres respostes, com *arreglar el casament*, *fer els tractes*, *donar-se de paraula*, etc.), *demanar* ‘expressar a algú el desig d’obtenir d’ell (alguna cosa); preguntar’ és un verb general en català. L’adduïm aquí per mostrar la unitat de la nostra llengua: *a*) pel que fa a la fonètica, amb assimilació del grup -ND- del llatí (DEMANDARE > *demanar*, a través d’un

anterior **demannare*), que contrasta amb el seu manteniment en occità (*demandar*, que trobem també en la loc. 7, Formiguera, on el parlar de transició és de forta influència llenguadociana); i *b*) pel que fa al lèxic, pel contrast amb el cast. i arag. *pedir*, der. del llat. *PETIRE, var. de PETERE, amb canvi de conjugació a partir de PETĪVI, PETĪTUS, que des de ‘dirigir-se vers’ va passar a ‘demanar’.

